

INWAZYJNY GATUNEK OBCY:

wiązowiec zachodni

(*Celtis occidentalis*)

Pochodzenie: Ameryka Północna

Kategoria inwazyjności: |

foto: Z. Dajdok

Drzewo o szerokiej koronie, specyficznie łuszczącej się korze i brązowych owocach. Liście przebarwiają się jesienią na kolor jasnożółty. Rozmnaża się za pomocą nasion i poprzez odrosty korzeniowe. Nasiona są rozprzestrzeniane przez ptaki. Preferuje miejsca nasłonecznione oraz wilgotne, żyzne gleby. Jest wytrzymała na zanieczyszczenia powietrza, zacienienie, suszę i wiatr oraz odporny na choroby naczyniowe. Tworząc zwarte kępy, które zacieniają podłoże, może ograniczać rozwój roślin rodzimych.

Zastosowanie

Drzewo ozdobne rzadko spotykane w uprawie.

Inwazyjność w Polsce

Gatunek inwazyjny tylko w skali lokalnej, ale stopniowo zajmuje nowe stanowiska. Stanowi szczególne zagrożenie dla roślinności nadrzecznej (m.in. dla łągów). Występuje m.in. na Dolnym Śląsku, Ziemi Lubuskiej i w Wielkopolsce, głównie w miastach (Wrocław, Poznań), czasami w dolinach rzek (np. dolina Odry).

Zalecenia

Rezygnacja z uprawy lub minimalizowanie ryzyka rozprzestrzeniania się rośliny poza miejsce uprawy poprzez:

- wycinanie lub wykopywanie młodych roślin na obszarach sąsiadujących z miejscem uprawy,
- usunięcie drzewa, najlepiej wraz z karpiną (ponieważ tworzy odrosty korzeniowe) po zakończeniu uprawy.

Obszary, na których nie należy stosować gatunku

- w pobliżu lasów i cieków wodnych,
- w otwartym krajobrazie,
- na obszarach chronionych i w ich otulinie.

**inwazyjne gatunki obce
w środowisku przyrodniczym
mogą wyrządzić wiele szkód**